

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR

1

1. Cântarea cântărilor, făcută de Solomon.
2. Să mă sărute cu sărutările gurii lui!
Căci toate desmierdările tale sînt mai bune de cît vinul,
3. mirodeniile tale au un miros plăcut.
Numele tău este ca o mireasmă vărsată.
De aceea te iubesc pe tine fetele!
4. Trage-mă după tine! Și haidem să alergăm!
Împăratul mă duce în odăile lui ...
Ne vom veseli și ne vom bucura de tine;
vom lăuda desmierdările tale mai mult de cît vinul!
Pe drept ești iubit.
5. Sînt neagră, dar sînt frumoasă, fiice ale Ierusalimului,
cum sînt corturile Chedarului,
și cum sînt covoarele lui Solomon.
6. Nu vă uitați că sînt așa de negricioasă,
căci m'a ars (Sau: m'a privit.) soarele.
Fiii mamei mele s'au mîniat pe mine,
și m'au pus păzitoare la vii.
Dar via frumuseții mele n'am păzit-o.
7. Spune-mi tu, pe care te iubește inima mea,
unde îți paști oile, unde te odihnești la amiază?
Căci de ce să umblu ca o rătăcită pe la turmele tovarășilor tăi? -
8. Dacă nu știi, o tu, cea mai frumoasă dintre femei,
ieși pe urmele oilor,
și paște-ți iezii lîngă colibele păstorilor.
9. Cu iapa înhămată la carăle lui Faraon,
te asemăn eu pe tine, scumpa mea.
10. Ce frumoși îți sînt obraji în mijlocul lăntișoarelor dela gît,
și ce frumos îți este gîtul în mijlocul șirurilor de mărgăritare!
11. Îți vom face deci lăntișoare de aur,
cu stropituri de argint. -
12. Cît stă împăratul la masa lui,
nardul meu își răspîndește mirosul.
13. Prea iubitul meu îmi este ca un mănunchi de mir,
care se odihnește între țițele mele.
14. Prea iubitul meu este pentru mine un strugure de măliniță,
din viile din En-Ghedi. -
15. Ce frumoasă ești, iubito, uite ce frumoasă ești,
cu ochii tăi de porumbiță!-
16. Ce frumos ești, prea iubitule, ce plăcut ești!
Verdeața este patul nostru! -
17. Cedrii sînt grinzile caselor noastre,
și chiparoșii sînt pardoselele noastre. -

1. Eu sînt un trandafir din Saron,
un crin din văi. -
2. Ca un crin în mijlocul spinilor,
aşa este iubita mea între fete. -
3. Ca un măr între copacii pădurii,
aşa este prea iubitul meu între tineri.
Cu aşa drag stau la umbra lui,
şi rodul lui este dulce pentru cerul gurii mele.
4. El m'a dus în casa de ospăţ,
şi dragostea era steagul fluturat peste mine.
5. Întăriţi-mă cu turte de struguri, învioraţi-mă cu mere,
căci sînt bolnavă de dragostea lui.
6. Să-şi pună mîna sfîngă supt capul meu,
şi să mă îmbrăţişeze cu dreapta lui! -
7. Vă jur, fiice ale Ierusalimului,
pe căprioarele şi cerboaicele de pe cîmp:
nu stîrniţi, nu treziţi dragostea,
pînă nu vine ea! -
8. Aud glasul prea iubitului meu! Iată-l că vine,
sărind peste munţi, săltînd pe dealuri.
9. Prea iubitul meu seamănă cu o căprioară, sau cu puiul de cerboaică.
Iată-l că este după zidul nostru,
se uită pe fereastră,
priveşte printre zăbrele.
10. Prea iubitul meu vorbeşte şi-mi zice:
Scoală-te, iubito, şi vino, frumoaso!
11. Căci iată că a trecut iarna;
a încetat ploaia, şi s'a dus.
12. Se arată florile pe cîmp,
a venit vremea cîntării,
şi se aude glasul turturicii în cîmpiile noastre.
13. Se pîrguiesc roadele în smochin, şi viile înflorite
îşi răspîndesc mirosul.
Scoală-te, iubito, şi vino, frumoaso.
14. Porumbiţă din crăpăturile stîncii, ascunsă în scobiturile prăpăstiilor,
arată-mi faţa ta, şi fă-mă să-ţi aud glasul!
Căci glasul tău este dulce, şi faţa ta plăcută.
15. Prindeţi-ne vulpile, vulpile cele mici, cari strică viile; căci viile noastre sînt în floare.
16. Prea iubitul meu este al meu, şi eu sînt a lui;
el îşi paşte turma între crini.
17. Pînă la răcoarea zilei, şi pînă la lungirea umbrelor,
întoarce-te! ... Iubitule, sai ca o căprioară sau ca puiul de cerb,
peste munţii ce ne despart.

1. Am căutat noaptea, în aşternutul meu, am căutat pe iubitul inimii mele;
l-am căutat, dar nu l-am găsit ...
2. M'am sculat, atunci, şi am cutreierat cetatea,
uliţele şi pieţele;

și am căutat pe iubitul inimii mele ...
L-am căutat, dar nu l-am găsit!
3. M'au întâlnit păzitorii cari dau ocol cetății;
și i-am întrebat: „N'ați văzut pe iubitul inimii mele?”
4. Abia trecusem de ei,
și am găsit pe iubitul inimii mele.
L-am apucat, și nu l-am mai lăsat
pînă nu l-am adus în casa mamei mele,
în odaia celei ce m'a zămislit. -
5. Vă jur, fiice ale Ierusalimului,
pe căprioarele și cerboaicele de pe cîmp,
nu stîrniți, nu treziți dragostea,
pînă nu vine ea. -
6. Ce se vede suindu-se din pustie,
ca niște stîlpi de fum,
în mijlocul aburilor de mir și de tămîie,
înconjurată de toate mirezmele negustorilor de mir? -
7. Iată, este patașca lui Solomon,
cu șasezeci de viteji, de jur împrejur,
cei mai viteji din Israel.
8. Toți sînt înarmați cu săbii, și toți sînt deprinși la luptă,
fiecare cu sabia la coapsă,
ca să n'aibă nimic de temut în timpul nopții.
9. Împăratul Solomon și-a făcut această patașcă
din lemn din Liban.
10. Stîlpii i-a făcut de argint,
rezemătoarea de aur, scaunul de purpură;
iar mijlocul împodobit cu o țesătură aleasă, lucrată de dragostea
fiicelor Ierusalimului.
11. Ieșiți, fetele Sionului, și priviți pe împăratul Solomon,
cu cununa cu care l-a încununat mamă-sa în ziua cununiei lui,
în ziua veseliei inimii lui. -

4

1. Ce frumoasă ești, iubito, ce frumoasă ești!
Ochii tăi sînt ochi de porumbiță,
supt măhrama ta.
Părul tău este ca o turmă de capre,
poposită pe coama muntelui Galaad.
2. Dinții tăi sînt ca o turmă de oi tunse,
cari ies din scăldătoare,
toate cu gemeni, și nici una din ele nu este stearpă.
3. Buzele tale sînt ca un fir de cîrmîz,
și gura ta este drăguță;
obrazul tău este ca o jumătate de rodie,
supt măhrama ta.
4. Gîtul tău este ca turnul lui David, zidit ca să fie o casă de arme;
o mie de scuturi atîrnă de el,
toate scuturi de viteji.
5. Amîndouă țîțele tale sînt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei căprioare,
cari pasc între crini.

6. Pînă se răcorește ziua, și pînă fug umbrele,
voi veni la tine, munte de mir,
și la tine, deal de tămîie.
7. Ești frumoasă de tot, iubito,
și n'ai nici un cusur.
8. Vino cu mine din Liban, mireaso,
vino cu mine din Liban!
Privește din vârful muntelui Amana,
din vârful muntelui Senir și Hermon,
din vizuinile leilor,
din munții pardoșilor!
9. Mi-ai răpit inima, soro, mireaso,
mi-ai răpit inima numai cu o privire,
numai cu unul din lăntișoarele dela gîtul tău!
10. Ce lipici în desmierdările tale, soro, mireaso!
Desmierdările tale prețuiesc mai mult decît vinul,
și mirezmele tale sînt mai plăcute decît toate miroznel!
11. Miere picură din buzele tale, mireaso,
miere și lapte se află supt limba ta,
și mirosul hainelor tale este ca mirosul Libanului.
12. Ești o grădină închisă, soro, mireaso,
un izvor închis, o fîntînă pecetluită.
13. Odraslele tale sînt o grădină de rodii, cu cele mai alese roade,
mălini negri și nard;
14. nard și șofran,
trestie mirositoare și scorțișoară, cu tot felul de tufari de tămîie,
smirnă și aloe, cu cele mai alese mirezme.
15. O fîntînă din grădini,
un izvor de ape vii,
ce curge din Liban.
16. Scoală-te, crivățule! Vino, vîntule de miazăzi!
Suflați peste grădina mea, ca să picure mirosurile din ea! -
Să intre iubitul meu în grădina lui,
și să mănînce din roadele ei alese! -

5

1. Eu intru în grădina mea, soro, mireaso,
îmi culeg smirna cu mirezmele mele,
îmi mănînc fagurul de miere cu miera mea,
îmi beau vinul cu laptele meu ... -
Mîncăți, prieteni,
beți și îmbătați-vă de dragoste! -
2. Adormisem, dar inima îmi veghea ...
Este glasul prea iubitului meu, care bate:
„Deschide-mi, soro, scumpo, porumbițo, neprihănit!
- Căci capul îmi este plin de rouă,
cîrlionții îmi sînt plini de picurii nopții.“ -
3. „Mi-am scos haina, cum să mă îmbrac iarăș?
Mi-am spălat picioarele: cum să le murdăresc iarăș?
4. Dar iubitul meu a vîrît mîna pe gaura zăvorului,
și mi-a fost milă de el atunci.

5. M'am sculat să deschid iubitului meu,
în timp ce de pe mâinile mele picura smirnă,
și de pe degetele mele picura cea mai aleasă smirnă
pe mânerul zăvorului.
6. Am deschis iubitului meu;
dar iubitul meu plecase, se făcuse nevăzut.
Înebuneam, când îmi vorbea.
L-am căutat, dar nu l-am găsit;
l-am strigat, dar nu mi-a răspuns.
7. Păzitorii cari dau ocol cetății m'au întâlnit;
m'au bătut, m'au rănit;
mi-au luat măhrama străjerii de pe ziduri.
8. Vă rog ferbinte, fiice ale Ierusalimului, dacă găsiți pe iubitul meu,
ce-i veți spune? ... Că sînt bolnavă de dragoste! -
9. Ce are iubitul tău mai mult de cît altul,
o, cea mai frumoasă dintre femei? Ce are iubitul tău mai mult de cît altul,
de ne rogi așa de fierbinte ?-
10. Iubitul meu este alb și rumen,
osebindu-se din zece mii.
11. Capul lui este o cunună de aur curat,
pletele lui ca niște valuri, sînt negre cum e corbul.
12. Ochii lui sînt ca niște porumbei pe marginea izvoarelor,
scălțați în lapte, și odihnindu-se în fața lui plină.
13. Obrajii lui sînt ca niște straturi de mirezme, în cari cresc saduri mirositoare;
buzele lui sînt niște crini, din cari curge cea mai aleasă smirnă.
14. Mîinile lui sînt niște inele de aur, ferecate cu pietre de hrisolit;
trupul lui este un chip de fildeș lustruit, acoperit cu pietre de safir;
15. picioarele lui sînt niște stîlpi de marmoră albă, așezați pe niște temelii de aur curat.
Înfățișarea lui este ca Libanul, pare un tînăr ales ca cedrii.
16. Cerul gurii lui este numai dulceață și toată ființa lui este plină de farmec.
Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu,
fiice ale Ierusalimului! -

6

1. Unde s'a dus iubitul tău,
cea mai frumoasă dintre femei?
Încotro a apucat iubitul tău,
ca să-l căutăm și noi împreună cu tine? -
2. Iubitul meu s'a pogorît la grădina lui, la stratul de mirezme,
ca să-și pască turma în grădini, și să culeagă crini.
3. Eu sînt a iubitului meu și iubitul meu este al meu;
el își paște turma între crini. -
4. Frumoasă ești, iubito, ca Tirța, plăcută ca Ierusalimul,
dar cumplită ca niște oști supt steagurile lor.
5. Întoarce-ți ochii dela mine,
căci mă turbură.
Perii tăi sînt ca o turmă de capre,
cari poposesc pe coama Galaadului.
6. Dinții tăi sînt ca o turmă de oi,
cari ies din scăldătoare,
toate cu gemeni,

- și niciuna din ele nu este stearpă.
7. Obrazul tău este ca o jumătate de rodie,
supt măhrama ta ...
8. Am șasezeci de împărătese, optzeci de țiitoare, și fete fără număr,
9. dar numai una singură este porumbița mea, neprihănită mea;
ea este singură la mamă-sa,
cea mai aleasă a celei ce a născut-o.
Fetele o văd, și o numesc fericită;
împărătesele și țiitoarele de asemenea o laudă. -
10. „Cine este aceea care se ivește ca zorile,
frumoasă ca luna,
curată ca soarele,
dar cumplită ca niște oști supt steagurile lor?“ -
11. M'am pogorît în grădina cu nuci,
să văd verdeța din vale,
să văd dacă a înmugurit via,
și dacă au înflorit rodiile.
12. Dar fără să bag de seamă, dorința mea m'a dus
la cărăle poporului unui om ales. -
13. Întoarce-te, întoarce-te, Sulamito!
Întoarce-te, întoarce-te, ca să te privim. -
Ce aveți voi să vă uitați la Sulamita
ca la niște fete ce joacă în cor? (Evreiește: din Mahanaim, Ge.32.2.)

7

1. Ce frumoase îți sînt picioarele în încălțăminte ta, fată de domn!
Marginile rotunde ale coapsei tale sînt ca niște lăntișoare de pus la gît,
lucrate de mîinile unui meșter iscusit.
2. Pîntecele tău este un pahar rotund,
de unde nu lipsește vinul mirositor;
trupul tău este un snop de grîu,
încins cu crini.
3. Amîndouă țîțele tale sînt ca doi pui de cerb,
ca gemenii unei căprioare.
4. Gîtul tău este ca un turn de fildeș;
ochii tăi sînt ca iazurile Hesbonului, de lîngă poarta Bat-Rabim;
nasul tău este ca turnul Libanului,
care privește spre Damasc.
5. Capul tău este cum e Carmelul,
și părul capului tău este ca purpura
împărătească:
pînă și un împărat ar fi înlănțuit de pletele tale! ...
6. Ce frumoasă și ce plăcută ești, tu,
iubito, în mijlocul desfătărilor!
7. Statura ta este ca finicul,
și țîțele tale ca niște struguri.
8. Îmi zic: „Mă voi sui în finic,
și-i voi apuca crăcile!“ Atunci țîțele tale vor fi ca strugurii din vie,
mirosul suflării tale ca al merelor.
9. Și gura ta toarnă un vin ales,
care curge lin ca răspuns la desmierdările mele,

și alunecă pe buzele noastre când adormim!
10. Eu sînt a iubitului meu, și el dorește de mine.
11. Vino, iubituie, haidem să ieșim pe cîmp,
să mînem noaptea în sate!
12. Dis de dimineață ne vom duce la vîi,
să vedem dacă a înmugurit via, dacă s'a deschis floarea,
și dacă au înflorit rodiile.
Acolo îți voi da dragostea mea.
13. Mandragorele își răspîndesc mirosul,
și deasupra ușii avem tot felul de roade bune, noi și vechi,
pe cari, pentru tine, iubituie, le-am păstrat.

8

1. O! de ai fi fratele meu,
care a supt la țîțele mamei mele!
Cînd te-aș întîlni în uliță, te-aș săruta,
și nimeni nu m'ar ținea de rău.
2. Te-aș lua și te-aș aduce la casa mamei mele;
ea m'ar învăța
să-ți dau să bei vin mirositor,
must din rodiile mele.
3. Mîna lui cea stîngă să fie supt capul meu,
și dreapta lui să mă îmbrățișeze! -
4. Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului,
nu stîrniți, nu treziți dragostea,
pînă nu vine ea. -
5. Cine este aceea, care se suie din pustie,
rezemată de iubitul ei și zicînd:
„Te-am trezit supt măr;
acolo te-a născut mamă-ta,
acolo te-a născut și te-a făcut ea.“ -
6. Pune-mă ca o pecete pe inima ta, ca o pecete pe brațul tău;
căci dragostea este tare ca moartea,
și gelozia este neînduplecată ca locuința morților;
jarul ei este jar de foc,
o flacără a Domnului.
7. Apele cele mari nu pot să stingă dragostea,
și rîurile n'ar putea s'o înece;
de ar da omul toate averile din casa lui pentru dragoste,
tot n'ar avea de cît dispreț.
8. Avem o soră micuță,
care n'are încă țîțe.
Ce vom face cu sora noastră
în ziua cînd îi vor veni pețitorii?
9. Dacă este zid,
vom zidi niște zimți de argint pe ea;
dar dacă este ușă,
o vom închide cu o scîndură de cedru. -
10. Eu sînt un zid, și țîțele mele sînt ca niște turnuri;
în ochii lui am fost ca una care a găsit pace.
11. Solomon avea o vie la Baal-Hamon;

a închiriat-o unor păzitori;
și fiecare trebuia să aducă pentru rodul ei o mie de sicli de argint.

12. Via mea, care este a mea, o păstrez eu.

Ține-ți, Solomoane, cei o mie de sicli,
și două sute fie celor ce păzesc rodul! -

13. Tu, care locuiești în grădini,
niște prieteni își pleacă urechea la glasul tău:

binevoiește și fă-mă să-l aud! -

14. Vino repede, iubitele,
ca o căprioară sau ca puiul de cerb
pe munții plini de mirozne!